

ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20
" " " " 60
" " " " 90
IN STREINĂTATE:
PE AN 6 FRANCO
" " " " 3
NUMERII SIGURATA-
TICI SE VÂND CU
5 FILURI.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE SE
PLĂTESC DUPĂ MĂ-
RIMEA LOCULUI. CE
OCUPĂ; FIE-CARE
cm. □ COSTĂ ODATĂ
10 FIL., DE 2 ORI
8 FIL., DE 3 ȘI MAI
MULTE ORI 6 FIL.
ADRESA:
"RĂVAȘUL"
CLUJ — KOLOZSVAR
JÓKAI-UTCZA 6.

Redactor resp. BASIL MOLDOVANU.

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ.

Proprietar editor: Dr. E. DĂIANU.

Intre două focuri.

A ajuns între două focuri iubitul nostru popor. De o parte nazarenismul, de cealaltă socialismul năpădește asupra lui. Nazarenii îl chiamă la ei, ca să-și mântuie sufletul, socialistii îl amăgesc să țină cu ei, ca să-și mântuie trupul, să-și ușureze traiul vieții acesteia. Unii îi stau înainte cu cuvintele *scripturii*, ceilalți îi vorbesc în graiul grozav al *sărăciei*. Unii îl imbie cu „adeverul“, ceilalți cu pâne; unii îi făgăduesc hrană sufletească, ceilalți hrană trupescă. Românul nostru pare că n'ar trebui decât să-și întindă mâna, și să-și iee mântuirea, și cea vremelnică, și cea vecinică, așa îl îmbalnesc nechematii „frați“ cu necerutele lor „ajutore.“

Dar cum? Până aci nu ne-am mai îngrițit noi de sufletul nostru? Trebuie să vină năzărucii, să ne arete calea mântuirii? Și nu ne-am îngrițit ore până acum de hrana trupului? Am așteptat pe „fratele“ Șaluschinski, ori pe tovarășul Todor Onișor, ca să vină să ne dea pânea noastră cea de toate zilele? Cum am și putut trăi până acum fără acești „mântuitori“ ai noștri...?!

Dar' gluma la o parte. Cele două focuri falfăie, și încet-încet se întind. Vântul le lățește, și vor parjoli negreșit tot ce se găsește în calea lor — păș neîngrițit de nimeni. Ceea ce nu-i de paie, nici de trestie clatinătoare în vânt, nici de șindilă subredă, ci de zid tare și neclintit, aceea va rămâne neatins. Așa și trebuie să fie poporul nostru: zid tare, încheșat cu cimentul dragostei pe temelie puternică a credinței. Și zidul se fie bine păzit. Părinții poporului să fie trezi, paznici neadormiți și cu ochii în patru.

Părinții poporului! Eată timpul trezirei și al vegherii a sosit. Primejdia e aproape. Casele vecinilor ard!

Cât de departe sunt de olaltă aceste două curi: socialismul și nazarenismul. Cer și pământ! Și foarte deosebit este și izvorul și scopul lor. Unul ese din trup, din slăbiciunile și păcatele lui; celalalt răsare din suflet și din germenele cel bun al îndreptării, sădit în sufletul omenesc.

Ori cât de osăbite ar fi însă aceste focuri ele se și asemănă. Amândouă sunt focuri *puse*; puse de mâni străine și dușmănoase. Mâni păcătoase au aruncat tăciunele, care le-a aprins. Și încă o asemănare: amândouă se îndreptă împotriva *preoților*. Lucru de neînțeles, dar' adevărat. Nazarenii învinovătesc preoții, că nu s'ar îndeltnici destul cu cele sufletești; socialistii le bagă de vină că se cuprind numai cu cele sufletești, și amăgesc poporul cu „închipiri,“ — cum zic ei. Amândouă taberele acestea, așa de potrivnice, se întâlnesc deci la olaltă, când e vorbă se lovă în preoți. Cumcă n'au drept, asta și unii și alții o dovedesc. Dar' ce le pasă lor de dovezile, ce unii împotriva celorlalți le aduc.

Rămâne de satorit adevărul, că amândouă taberele vor se plină cuvântul *scripturii*: „bate-voiu păstoriul și se va împrăștia turma.“ Tocmai de aceea timpul

este acum, ca turma să se alipăcă cu dea-dinsul de păstoriul său; ca oile să-și cunoască, și el să-și cunoască oile sale.

Acum, mai mult ca ori când, e lipsă, ca legăturile dintre părintele sufletesc și fii săi să se strângă și să se întărească. Acesta este scopul ce-l urmărim noi. Sfântă și puternică a fost această legătură în trecut; sfântă și puternică se fie mai ales acum, când primejdiile de tot felul se apropie.

Cine ține la adevărul acesta, care strălucește în decursul istoriei neamului nostru, acela să țină cu noi. Legătura dintre preot și popor este pentru noi sfântă și așa trebuie să fie. Preoții să fie *adevărați părinți* ai poporului! Acesta o vrem noi. Cine își înțelege chemarea sfântă, ce a luat-o asupra sa, să vină cu noi, la lucru și la luptă, pentru binele de obște, dar' nu numai cu vorba, ci mai ales cu fapta. Să facem ca poporul și preoțimea sa se fie încheșată într-o puternică falangă, asupra căreia, nu cele două focuri, ce ne amenință, dar' nici porțile iadului să nu pōtă birui în veci!

Socialiștii și Românii.

De când e lumea lume, vecinic au fost frământări între om și om, precum și între deosebitele clase de oameni vecinic au fost hărțueli și lupte. Părinții noștri au luat parte la una din luptele acestea, la răscolă din 1848, când s'a șters iobăgia. De atunci au încetat de a mai fi iobagi, de atunci, ci că domnește dreptatea, egalitatea și frățietatea; toți suntem oameni și toți suntem frați.

Dreptate, egalitate, frățietate.

S'a făcut mare svon atunci, dar cu deosebire mai înainte, la sfârșitul veacului al 18-lea, în Franța, unde s'a început această mișcare, s'a făcut mare svon, zic, că gândirile acestea mărețe de *dreptate, egalitate, și frățietate* sunt gândiri nouă, de cari omenimea mai înainte nu a știut nimica.

Dar' nu e așa. Gândirile acestea, *ideile* acestea sunt de-odată cu *creștinismul* născute. Fiul omului, Isus Christos, a învățat mai întâiu, că și *slavul e om*, ca și stăpânul, că cu toții suntem frați și fii ai unuia și aceluiași Părinte, ai *Tatălui cereșc*. De aceea scrie sfântul apostol Pavel în epistolele lui, adresându-se credincioșilor: „*Bărbați, frați!*“

Biserica creștină tot-dea-una a propovădit învățăturile primite dela Mântuitorul și dela ss. Apostoli, prin urmare și *egalitatea, dreptatea, și frățietatea*.

Dar' mă veți întreba acum: Dacă biserica a propovădit tot-dea-una învățăturile acestea, apoi cum se face, că vreme de atâtea veacuri ele n'au stăpânit în lume, ci numai pe la sfârșitul veacului 18-lea s'au ivit în viață? Ar trebui să scriu foarte mult, ca să spun cum s'a întâmplat acesta; „*Răvașul*“ însă are multe de dat în lume, și așa nu am loc de ajuns. Dar' dacă va fi de lipsă o voiu face de altă-dată. Acum mă mărginesc numai la vr'o câteva lucruri.

1. Mântuitorul trimițând pe învățăceii săi în lume a zis: „*Datu-mi-s'a mie totă puterea în cer și pe pământ; pe cum m'a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi: Mergând așa-dară în totă lumea, învățați toate popoarele, botezându-i pe ei în numele Tatălui, și al Fiului, și al sfântului Spirit, învățându-i să păzescă toate câte am demădat eu vouă.*“ — Ear' când Mântuitorul rostia cuvintele acestea cătră apostoli, și prin ei cătră urmașii lor, aproape *totă lumea* cunoscută pe atunci o cuprindea *împărăția Romanilor*. Împărăția asta drept că era sbuciumată din lăuntru, — de neîndestuliri, nemulțămiri, răscole, — dar din afară nu era atăcată de o-cam-dată de nime, căci potera *Romei* era încă temută. Afară de aceea oamenii din împărăția romană, nu erau popore sēlbatice, ci erau — cu

deosebire în *Italia și Grecia și Asia mică*, — oameni băstinași, cari cunoșteau cu veacuri înainte scrisul și cetitul, ba aveau scriitori mari și învățați. Când au pornit dar' Apostolii să predice evangelia aveau de a face cu niște oameni, a căror minte era destul de luminată, ca să pōtă primi învățături, dar' a căror voință era de tot stăpânită de puterea iadului. Oamenii acestia aveau un gol nespus în suflet, care trebuia umplut prin credința în Isus Christos. Ei au și înțeles pe apostoli, învățatura lor au primit-o în inima lor, și de aceea să nu ne mirăm că s'au și făcut adevărați creștini, frați și fii ai aceluiași Părinte. De prin Grecia adunau bucate și le trimiteau celor lipsiți din Ierusalim. Și inima acestei lucrări era s. Apostol Pavel. — Mai pune lângă asta și ajutorul deschilint a lui Dumnezeu, care în mai mare măsură li-s'a dat celor dintăiu creștini, mai ales darurile de a *pro-roci*, a vindeca morboși și altele. De aceea între cei dintăiu creștini, mai ales din celea dintăiu 4 sute de ani, au domnit cu adevărat *egalitatea, dreptatea și frățietatea*.

2. Cu venirea poporelor barbare din Asia se schimbă totă fața Europei. Evangelia lui Isus Christos trebuia să fie predicată și acestora, căci după porunca Mântuitorului trebuia s'o cunoscă *toate popoarele*. Dar' aici lucrul a mers cu mult mai greu de cât în împărăția romană. Poporele acestea erau de jumătate sēlbatice, aproape îndobitocite. Pe acești neomeni Evangelia trebuia mai întâiu să-și schimbe în *omeni*, și numai după aceea să-și ridice pe treapta cea mai înaltă a vieții omeniești. Le-ar fi putut tot spune acestora despre iubirea de aprăpelui și a păcii, căci firea cea veche nu se desbracă așa ușor. — A fost o învălmășală ce a ținut cu sutele de ani în totă Europa, o luptă pretutindenă, o luptă a tuturor în potruva tuturor. Din luptele acestea au răsărit țările și poporele de acum. Dar' le-a rămas în sânge încă multe *patimi*, și în cap multe *gândiri* păgănești, aduse din Asia, și altele câștigate în lupta pentru cucerirea unui colț de țară. Așa de pildă a rămas multă vreme în datină dreptul celui mai tare, *dreptul pumnului*. Și asta e de tot firesc, căci dōr' cu puterea au învins și s'au câștigat ei pământ; ce se prețuiesc deci mai tare decât puterea? — De aici apoi cei ce s'au luptat mai bine, ori erau mai isteți, câștigau pământ mai mult, ajungeau grofi, conți ori boeri, ear' cei slabi servitorii lor. De aici apoi totă piroteala de veacuri în care au fost oameni. Biserica nici în vremea asta nu s'a schimbat învățatura, dar' în potruva desvōltării aproape firești a lucrurilor, ce a putut face? Și trăind veacuri întregi *preoții* între ast-fel de împrejurări, mirare e, că chiar și unii dintre ei au ajuns după vremuri să-și cam uite de adevărata învățatură a Evanghelii?

Social-democrații.

Lucrurile acestea nu le amintesc în zădar. În vremile noastre sunt o samă de oameni, cari iar să acată de vorbele „egalitate, dreptate, frățietate“ și strigă în gură mare, că ei vreau să răstorne lumea de acum, și să o facă după cum ei știu, o lume de care n'a mai fost: vreau să aducă „raiul pe pământ.“ Așa zic ei!

Oamenii acestia vreau să o rupă cu biserica și cu credința creștină; ei scriu în gazete și vorbesc în adunările lor, că biserica ar fi fost, și biserica ar fi aceea ce ține pe oameni în *întunec* și nu-i lasă să vadă lumina, nu-i lasă să vadă ce mare nedreptate este în lume; că preoții — cei ce predică apă și beau vin — îi prostesc pe oameni cu învățăturile lor, îi fac să credă în viața din *colo de mormânt*, în viața vecinică, numai ca să pōtă trăi de pe spatele lor, să-i pōtă tunde mai bine. — Și oamenii acestia mai zic, că ei sunt cei mai mari *prietini* ai omenimii; că ei vreau ca toți oamenii să cunoască necazurile în cari trăesc, să-i lumineze și să aducă în lume libertate, egalitate, frățietate. — Aceștia strigă că biserica creștină numai în celea dintăi veacuri a plătit ceva, — de atunci nici un ajutor n'a mai dat omenimii apă-sate. Că „popii“ au fost cei mai mari tirani în veacurile trecute și că a trebuit să vie răscolă cea

mare din Franța „ca să deștepte omenimea din somnul cel de morțe.“

Din celea ce-am scris mai sus, veți cunoaște, că *acestea bănueli pătătoase nu sînt adevărate și că aceia, cari vorbesc așa, numai dușmani ai creștinilor pot fi.*

Și pentru a dovedi că într'adevăr ei sunt dușmani ai lui Isus Christos, dușmani ai orî cărui popor — afară de cel iudovesc — ve voi arăta pe scurt.

Cine sînt omenii aceștia;

Cu ce mijloce lucră

Și ce voiesc?

Omenii aceștia sînt așa zișii „social-democrați.“

După ștergerea iobăgiei, sau așa numitului „sistem feudal“, — începută mai întâi în Franța pe la sfîrșitul veacului al 18-lea, și apoi urmată în celelalte țări din Europa, — fie-care om avea pămîntul, moșia sa, și avea să lucre numai pentru sine, și nu și pentru domnul pămîntesc. S'ar fi crezut, că au încetat de acum necazurile și durerile pentru omenii. Dar n'au trecut decît câteva zecimi de ani și sărăcia a început să se iviască de nou mai îngrozitoare de cît înainte. Durerile au început să fie mai mari, nemulțămirea mai multe decît înainte de iobăgie. Dar asta n'a fost peste tot locul, ci mai mult în țările din apus, și nici aici de a rîndul în țara întreagă, ci mai cu samă în orașele mari. În aceste orașe mari intradevăr stăpînea — și stăpînește încă și acum — între omenii muncitorii sărăcia cea mai mare.

Cum s'a format această clasă a muncitorilor, dacă după iobăgie toți aveau avutul lor și munciau pe sîma lor? Zic așa, căci sub clasa muncitorilor se înțeleg aceia, cari n'au nici o altă avere, decît brațele lor, și cari nu adună în grînarele lor rînda muncii amare, ci pentru munca asta capătă plată.

Omenii harnici, nestăpîniți de patimi, de celea mai multe ori nu ajung așa ușor la sapă de lemn, nu-și perd averea, ci o înmulțesc pe sama copiilor; zic de celea mai multe ori, căci se pîde din multe pricinii să sărăcescă și omul cel mai harnic: foc, grindină, eșiri de ape, bôle în vite, și câte altele. Dar de bună sîmă va fi adevărat, că bețivii, cărțașii și alți pătimași, își vor perde mai întâi averea, și ei vor trebui să muncască pe sama altora, ca să-și agonisască pînea de tôte zilele dintr'o plătuță amărită.

De altă parte în vremile mai nouă mintea omenescă a aflat o mulțime de mașini și s'au făcut mulțime de fabrici, cari iau munca din mîna omenilor, și așa se face tot mai greu traiul celor sărăci. La lucrarea pămîntului — în economie — se folosesc încă aproape tot brațele omenesci. Din mașina de mblătit, de secerat și greblat în colo — aproape nimic nou nu s'a aflat. De aceea omenii, cari lucră pămîntul, au și acum de lucru, — și sărăcia între ei nu e așa mare, ca la orașe.

La orașe, — cu deosebire la celea mari — sînt o mulțime de fabrici de tot felul, cari fac cu o iuțală uimitoare astfel de lucruri de negoț, de vînzare, la cari ar trebui să lucre mii de omenii și în multe zile, dacă ar lucra singuri, cu mîinile lor. La astfel de fabrici lucră cu miile omenii, la unele pînă pe la 30—40 de mii. Și omenii aceștia n'au altă avere, decît brațele lor. Când umblă mașina, capătă de lucru și au ce mîncă, cînd nu umblă mor de fîme. În Franța, în Germania, Belgia, cu un cuvînt în țările din apus, și în timpurile mai nouă și în Rusia crește tot mai mult numărul acestor omenii, muncitorii de fabrică, numiți „proletari.“ Și cu cît mai tare crește numărul acestor omenii, cu atît mai mult se mărește și numărul celor ce adună averi de tot mari, a proprietarilor de fabrici și a altor întreprinzători mari, așa zișii „capitaliști.“ Astfel stînd lucrurile, vedem că mii și zeci de mii de omenii atîrnă de cîte un astfel de capitalist, îi înmulțesc averea lui pe cînd ei rîmîn și mai departe muritori de fîme.

Acum e întrebare că ore și la agricultori stă lucrul așa? Drept e că dacă într'un sat e un proprietar mare, acesta sărăcesce întreg satul, ori mai bine zis, sătenii toți atîrnă de el, cum atîrnă muncitorii dela o fabrică de stăpînul aceleia? Nu! E o mare deosebire între unii și între ceilalți, după cum ori ce om cu minte pîde vedé. Proprietarul unei fabrici pîde să oprească lucrul cînd îi place și pe cîtă vreme vrea, — un proprietar de pămînt trebuie se aibă muncitori la tîmp potrivit, și dacă nu capătă paguba el o simte, pe cînd la fabrici chiar și atunci cînd muncitorii nu mai vreau să lucre, fac „greve,“ — tot ei trag scurta, că finul fabricantului nici odată nu-l plouă. Pe lîngă aceea, câștigul ce ni-l dă pămîntul nu e numai rodul muncii noastre, ca și câștigul fabricilor. La economie trebuie nu numai brațe bune, ci și pămînt bun, tîmp potrivit. Cînd bate o gheață, ori vine un îngheț, cum a venit în primăvara asta, o simțim cu toții, și cei sărăci, și cei avuți. Și sînt multe alte deosebiri, din care se vede că altcum stau lucrurile între muncitorii dela fabrici și proprietarii acestora, și altcum între un proprietar mare de pămînt și omenii sărăci din satul acela.

Veți vedea mai la vale de ce le amintesc tôte acestea.

Socialiștii creștini.

Sărăcia cea mare și lupta cea desnădăduită pentru traiu a muncitorilor dela fabricile celea mari, de pe la băi (ocne) de sare, de cărbuni, de fer, a industriașilor mici, și a meseriașilor mici, — a pus pe gînduri pe toți omenii de bine. De vre'o câteva zeci de ani mereu se frămîntă, și se sfîtuiesc cum ar putea scîde din necazul acesta mare pe bieții omenii muncitori. Omenii aceștia, cari cîrcă în bunățătirea sărăcimii se impart în 2 tabere: într'o tabără sînt *socialiștii creștini*, în cealaltă *social-democrații*. Și aceia și aceștia vreau același lucru, într'u cît au de gînd în bunățătirea sorții muncitorilor, dar *socialiștii creștini* vreau să ajungă la asta pe cale *cinstită și pacinică*, avînd de călăuză Evanghelia, poruncile ei și poruncile sfintei biserici. *Socialiștii creștini* vreau să îndrepteze sîrtea omenilor muncitori, lăsându-i să fie și mai departe *omenii*, adică nu dobitoce, ci ființe cari au suflet, și cari cred într'o viață viitoare, cred în Dumnezeu, se rîgă, merg la biserică. *Socialiștii creștini* ved și ei rîul ce urmează din îngrămădirea averilor la unii, pe cînd alții rîmîn muritori de fîme, dar nu ațîtu împotriva averii nimînui, nu vorbește de rîu pe nimînui. *Socialiștii creștini* vreau — și asta o și fac — ca cei învățați, *învătători, preoți, advocați, doctori* ș. a. m. d. să vie cît mai des în legătură cu poporul, să-l lumineze, să-și impartă cu el bucuriile și durerile; să-l învețe înainte de tôte cum să se ferescă de patimi, cari celea dintăi îi duc la perzare pe omenii nesocotiți.

Socialiștii creștini vreau ca toți să cunoască Evanghelia, să fie creștini, să fie omenii, bărbați curajoși cari să se știe lupta. De aceea ei fac deosebite *asocieri* între muncitori, conduse de preoți, ori alți învățați, cari tôte au de fîntă întâi și mai întâi întărirea, învîșoșarea *voinții*, în celea *bune*, ca așa apoi omenii *deplin formați* să lucre tot pe cale așezată pentru în bunățătirea stării lor materiale.

Socialiștii creștini nu vreau să aducă „raiul pe pămînt,“ știind că asta nu se pîde, știind că numai odată a fost raiu aici în lume, *înainte de pîcatul strămoșilor*. Dar *socialiștii creștini* cred în *raiul* din viața vecinică, și nădăduesc să ajungă aci. Pentru viața asta, ei cred numai într'o *înbunătățire a sorții* de acum, și în bunățătirea asta o cred cu puțință, numai așa *dacă vor fi omenii mai buni*, iar omenii se pot face *mai buni* numai și numai prin *învătătura Dluu Isus Christos, Dumnezeului nostru*. De aceea încep ei cu învătătura celor ce și-au uitat de Isus.

Ce n'vață socialiștii păgăni?

Acum să vedem ce zic *social-democrații*.

Ei zic:

1. „Prețul unui om se socotește după munca ce o săvîrșeste. Cît lucră atîta plătește. Cît lucră cineva atîta să aibă; și atîta să mînce, cît câștigă el cu sudorea feții sale.“

În vorbele acestea a lor e și adevăr, e și minciună. Adevărul e că fie-care om e dator să muncească, că cel ce nu lucră, ce nu își câștigă *într'un fel sîu altul* pînea de tôte zilele, și totuși trăește — acesta trăește de pe spatele altora, e trîntor.

Dar adevărul acesta nu ei l'au aflat. „În sudorea feții tale îți vei agonisi pînea ta, pînă ce te vei reintorce în pămîntul de unde ai fost luat.“ Vorbele acestea le-a zis Dumnezeu strămoșilor nostri, și ele cuprind o lege, ce îndătorază pe toți omenii.

Adevărul acesta îl propovăduiesc și socialiștii creștini. Sub „lucru,“ „muncă,“ vezi bine, nu poți înțelege numai lucrul cu mîinile, ci și lucrul cu capul, care e mai greu și mai chinuitor, ca cel dintăi.

Așa dar cu asta *n'au la ce se lăuda* social-democrații, că adică ei au aflat adevărul, că fie-care om e dator să muncească.

Dar este și minciună, *neadevăr* în vorbele lor. Ei zic că „omul atîta plătește cît lucră,“ dar prin asta ei schimbă pe om în dobitoce, căci dobitocul atîta plătește cît lucră: bîul cît e de tare, calul cît e de ager, porcul cît e de gras. Nu e prostie, nu e dejosirea omului într'un rînd cu animalele a zice așa ceva? Dar atunci tîlharul cel mai mare, dacă e mai puternic ca alții, va produce, va lucra mai mult, prin urmare ei va avea mai mare preț decît un *muncitor cinstit*? Nu se prețuește omul, dragii mei, după puterile *lui trupesti, animalece*, ci după celea *sufletești, dumnezești*. Gîndul drept, inima curată, și munca răzimată pe acestea două dau prețul omului, nu numai înaintea omenilor, ci și înaintea lui Dumnezeu.

2. Nu pot să fie dar drepte nici judecățile ce le trag *social-democrații* din vorbele lor de mai sus. Ei zic, că omenii *avuți sînt tirani, sînt lipitorile, ce sug sîngele* muncitorilor, nu-s vrednici de trai, n'au nici un preț, căci prețul se socotește după muncă, iar aceia nu muncesc. Aici vî atrag luarea aminte, că ei zic, că cei avuți nu *muncesc*. Nu muncesc cu brațele, pîde, dar lucră în altă formă, lucruri mai grele de multe ori. Cel ce în adevăr nu lucră de loc fiind că e *avut*, și crede că de

aceea trăește numai ca *să se înbuibe*, pe unul ca acela nici un om de omenie nu-l va cinsti, știind că e un trîntor. Înțelegeți, dar că lucruri de acestea, pe cari fie-care le vede, social-democrații le îmbracă în haine așa de bătătore la ochi, încât par' ca și lucruri nouă în ochii celor neștiuitori.

3. Nu e adevărat nici ceea ce zic social-democrații despre drepturile proprietarului și a muncitorului asupra averii. După ei proprietarul n'are nici un drept asupra averii — ce nu și-a agonisit'o în sudorea frunții sale. După ce însă averile celea mari trec dela tată la fiu, fiul n'are drept asupra lor. La averea moștenită tot atîta drept are proprietarul ca și muncitorii, tot atîta fiul, ca și străinul. — În vîțătura asta a lor urmează tot din cea dintăi a lor învîțătura, că omul atîta plătește, cît muncește, atîta se mînce cît câștigă. După ce pentru moștenirea ce i-o lasă tatăl fiului prin testament, fiul nu a lucrat, așa dar n'are drept la moștenire. Cred că aici nu mai e de lipsă să adaug nimic, căci vedeți ce bazaconie e asta.

4. Din învîțătura lor de mai sus urmează, că averile celea mari pot fi împărțite în dragă voe între cei sărăci, căci nu-s a lor, n'au muncit pentru ele. Prin împărțirea asta — și așa vreau ei să ușureze sîrtea sărăcilor, să aducă raiul pe pămînt — se va da fie-cărui sărăc puțință ca să lucre pentru el și nu pentru altul, și tot-odată se va face cu neputință se mai fie „lipitori“ — de cei ce nu muncesc. Atunci va fi numai dreptate pe pămînt, atunci va domni egalitatea și frățietatea — atunci vor fi toți muncitori.

— Va urma. —

I. Agarbi.

Crestături.

Primejdia socialismului are și o parte bună pentru noi, că ne deșteptă din nepăsarea și amurțirea, ce ne cuprinsese. Cel puțin acum, de cînd și noi am aretat primejdia ce se apropie, foile românești scriu despre *socialism*. *Unirea* provocă deadreptul tôte foile populare să scrie despre treaba asta luminînd poporul.

Între preoții nostri, mai ales între cei mai tînîri, se simte de pe acum o mare interesare în treaba asta. Din o ast-fel de parte primim și noi, cari am început lupta în potriua socialiștilor, mulți articoli și corespondențe despre socialism. Acum începem a publica un studiu, cumpenit și bine chibzuit, care luminează mult chestiunea. E scris de un tînăr de bună nădejde pentru biserica noastră și va apărî în 2—3 numerii ai *Răvașului*. Atragem luarea aminte a preoților nostri la acești articoli și-le recomandăm să lătescă mai ales acești numerii în popor. — Ca un semn bun pentru deșteptarea noastră în fața nouelor primejdiu socotim și faptul înbucurător ce-l vestim la alt loc, că consistorul arhiepiscopesc din Blaj a hotărit să trimită pe dl *Dr. A. Bunca* — pîde într'ate părți pe alți membri ai sei — ca comisari la esamenale școlilor din tractul protopopesc al Clujului, și să facă și visitațiune canonică în tôte parohiile. Salutînd cu bucurie această hotărîre sîntem conviși că din împlinire ei numai bine va resări pentru biserica noastră.

— Că-s grele și din ce în ce tot mai rele vremurile ce trîim, cu toții trebuie să o vedem. Durerosă constatare s'a făcut și în sinodele bisericii române gr. or., cari s'au început acum la Dumineca Tomei în Sibiu, Arad și Caransebeș. *Metropolitul* Mețianu dela Sibiu, în frumoasa vorbire cu care a deschis sinodul, s'a plîns deadreptul de slăbirea *simțului religios în popor*.

În fața unor primejdiu ca acesteia, cari dacă s'ar împlini pretutindena, ne-ar cutropi de tot, trebuie să lăsăm la o parte tôte deosebirile mai mîrante și să ne dăm mîna toți creștini cu credință în Dumnezeu și cu iubire de biserică. *Unii și neuniți*, pe o formă trebuie să ne ajutăm ca să mîntuim credința pentru poporul nostru, pe o formă amenințat. Ba toți creștini, fără deosebire, ar trebui să se apropie, și încetînd lupta dintre sine, se lupte umăr la umăr împotriva dușmanului comun: *necredința*.

Un semn bun în privința asta ni-se vestește dela București. Se zice că Patriarhul dela Tîrigrad (Constantinopol) a trimis scrisore tuturor capilor bisericești din Răsărit, peste cari el e cam ea și Papa dela Roma peste catolici și greco-catolici, rugându-i să chibzuescă: 1. cum s'ar pute face o înțelegere între bisericile din Răsărit și cum s'ar pute așera credința poporului? 2. Ore nu e timpul a pregăti o apropiere între biserica catolică și cea răsăriteană? 3. Cum s'ar pute împreuna cele 2 calendare, vechiu și nou?

— Sinodul episcopilor din România se va slătui asupra acestor întrebări în ședința sa cea mai apropiată, acum în primăvară.

Dicel.

RĂVAȘUL CLUJULUI.

Pentru „Mesa ștudentilor academici“ au mai încurs daruri dela următorii: „*Olteana*“ institut de credit în Vistea inferioară K. 40, „*Bistrițiana*“ institut de credit în Bistrița K. 200, „*Crișiana*“ institut de credit în Brad K. 100. Colecta dlui Dr. *Ioan Radu* profesor în Brad (Vasile Damian K. 2, Ioan Rusu medic K. 20, Romul Cotioiu K. 20, Dr. Robu Nicol K. 4, Victor Ancean K. 4; Ioan Cutean K. 4, N. Florea K. 1, Nedescifrabil K. 1, Sabău K. 4, Petru Rimbaș K. 2, Vasiliu Boneu K. 2, Dr. Ioan Radu K. 2, Dr. P. Oprișă K. 2, Nicolau Bedea K. 1) K. 69. Primescă binevoitorii donatori și pe această cale mulțăminta noastră. — *Diracțiunea institutului de credit și economii „Economul.“*

— *Casina română* din Cluj își va ține *adunarea generală* în 10 Maiu n. 1903 la orele 6 sîra în localul casinei. Pe lîngă lucrurile obicînuite, ce se pertractază la adunarea gen. se va face acum și alegerea noului comitet. Ar fi de dorit ca inteligenții români din Cluj să se înscrie toți de membri ai casinei, care în starea de acum se luptă greu cu esistența.

CĂRȚI DIN TÔTE PĂRȚI.

Uricani, 20 April 1903. Sărbătorile sf. Paști le-am petrecut într-o adevărată evlavie creștină. Avem două biserici și amândouă au fost ticsuite de popor, așa că o mare parte numai pre lângă păreții din afară a putut asculta slujba dumnezească. Ce e drept amândouă bisericile sunt cam micuțe, și chiar pentru aceea preotul nostru înainte cu doi ani a dat ființă unui „fond pentru edificarea bis.“ Acésta s'a făcut, de o parte ca să se astrângă atâția bani, cât se fie de ajuns spre a zidi o biserică după cum se cuvine, ear' de alta, ca ômenii evlavnici să aibă prilegiu să își arete dărnici și tragerea de inimă cătră cele sfinte. Nici nu a fost zădarnică așteptarea preotului nostru pentru-că dela înființare și până acum fondul s'a ridicat la 1300 cor. Mai mare ni-a fost bucuria anul acesta la sf. Paști când în ziua întâiu și a doua din dăruire de bună voie am adunat 137 cor. 17 fil. (Auziți, creștinilor din Cluj! Red. *Révașului*).

Dar' las să urmeze aci și numele evlavioșilor cinstitori, ca să vază și alții, că Uricanii au trage de inimă cătră cele sfinte și biserica lor.

În rândul dintăiu multămim băncei românești „Hațegana“ din Hațeg, carea a binevoit a ne cinsti chiar la Paști cu 25 cor.

S'a colectat apoi I. la biserica din jos :

Nicolau Zugrav preot 10 cor., Ioan Besu învăț. 4 cor., Ioan Zugrav învăț. pens 2 cor., Tanase Fagaș, Trifu Cocola, Ioan Maeser stud. în Blas, Ioan Maeser crâșnic fie-care câte 1 cor., Mărie Zugrav 80 fil., Ioan Murg, Stefan Careman și Ioan Popcu câte 40 fil., Lascu Têrhat, Lăscu Têrhat, Const. Nădrag, Nic. Bolzan, George Têrhat, Petru Ionașe, Petru Andronic câte 30 fil., Ion Careman Murg, Petru Ruje, Mihai Staic, Ion Cîncea, Iovan Stoi, Ion Murg I. Iuan, Ion Niag, George Niag, Ion Niag sen. Todor Mărșav, Petru Cîndreș, George Fagaș I. Nicolae, Stefan Șandru, Maria Murg. I. Nicolae, Bucur Fagaș, Nicolae Ionașe I. Stefan, Lascu Careman, Ion Fagaș I. George, Mihai Călină, Nicolae Ionașe I. Nicolae, Ana Văstie, Nicolae Bică, Eva Precup Niag, Eva Măeser, Ion Barb, Domnica Careman, Bucur Petresc, Ion Fagaș, Nicolae Têrhat, Anuța Têrhat, Stefan Fagaș, Iosif Văgăun, Nic. Fagaș, Dumitru Măeser, Stefoi Ionașe, Petru Ionașe, Ilie Timișan, Dumitru Roman, Simion Șandru, George Bicher, Ion Ionașe, Dumitru Caseman, Bacșay Mihály, Petru Fagaș, Iosif Mihaiasă, Stefan Stoi, Ilie Cîndreș, Avram Cocola, Dumitru Fagaș câte 20 fil.

II. La biserica din Mărșevonî :

Avram Dinea 2 cor., George Fîresa, Ioan Dodocă, Ioan Păreșu, Petru Nădrag, Simion Dinea, Ion Sucî, George Barb I. Trifu, Nicolae Dinea, George Ionașe, George Nădrag, Ioan Fîreza, George Barb I. Hascu, Const. Hobicăan, George Urs, fie-care câte 1 cor. Ioan Iliu I. Danilă, Ion Iliu I. Iuan, Ion Zahărie, câte 60 fil. Const. Păreșu, Dumitru Fîreza, Dan Calotă, Todor Dinea, Petru Sucî Parasliv, Ioana Dinea I. Avram, câte 40 fil. Ioan Dinea, Ion Stăncău, George Mărșav, Ion Pavelonesc, Ion Barb, Nicolae Stăncău, Pantelimon Mărșav, George Păreșu, George Pavelonesc, Ion Barbuș, George Loza, Ion Păreșu, Petru Pavelonesc, Dan Parasliv, Ion Parasliv, Stanciu Ilici, Tanase Gruia, Const. Pavel, Tanase Mărșav, Eva Bîreu, George Mărșav, Ioana Dinea I. George, Maria Pavel, Maria Dinea I. Simion, Maria Mărșav I. Pantelimon câte 20 fil. Restul până la 137 cor. 17 fil. s'a strins din alte dănu mai merunte.

Primescă evlavioșii cinstitori ceresca plată din isvorele nesecate ale Părintelui milei. **Pictor.**

— **Recea Cristur**, 25 Aprilie n. Abia astăzii pot să vă trimt abonament la 6 exemplare a prețiosului nostru „Révaș“ cred că în scurtă vreme vor urma încă 6 abonamente. Noi poporul de rând mergem încet, dar' bine. Allafii, că a doua zi de Paști, sub conducerea părintelui nostru I. Costin am întocmit un concert. La acésta scribare (ținută în școlă a luat parte și Măria Sa *Victor Ilicș*, mare proprietar cu intrăga familie. Tinerii nostri s'a produs foarte bine așa, că reușirea a fost deplină, atât ca morală, cât și materială. Incurajați de acésta reușită și spriginire, ne-am hotărît, că de *Rusalii* să întocmim altă serbare și mai bogată în cuprins. Mulți dintre sălenii și chiar tineri, când am început învățătura, vorbeau și glumeau în socoteala noastră. Astăzii după-ce le-am dovedit, că la ce reușită frumoasă am ajuns să imbiă tinerii să fie primiți în ceata noastră muncitoare. Mare dreptate a avut înteleptul, care întâias-dată a zis: voește și vei pute. (x—y).

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ.

Noi ne-am pomenit.

Noi pe-aci ne-am pomenit!

Tara asta ne cunoste,

Ea ne 'ngropă sfinte moște . . .

Căți dusmani am fugărit

Să îi adunî în juru-ți rotă

N'ar încape 'n lumea totă.

Noi ne-am pomenit Români!

Câte legi și limbî trecură

Peste noi, și se perdură:

Turci, Tătari, hidoși Căpcăni!

Iar noi stăm cum stă un munte,

Nu-î furtună, se ne 'nfrunte!

Noi creștini ne-am pomenit!

Crucea ne-a păzit prin vremuri.,

Când o vezi se nu mai tremuri

Măi fărțate, Mărgărit:

Iadul vie, nu ne pasă,

Crucea 'nvingătoare iasă!

J. Țarbiu

— **Incetarea „Tribunei“.** Cea mai însemnată întâmplare a săptămânei este, că *Tribuna*, foia partidului național, a încetat în 28 Aprilie n. de a mai apăre. Luându-i-se cautiunea de 11.000 korone și neputând să pună alte mii în loc mai ales, că mai multe procese are încurgere, a trebuit să mără, după o luptă strașnică, plină de jertfe și de suferințe, ce au ținut douăzeci de ani. A căzut ca un erou cutropit, încheind o epocă însemnată din viața politică a Românilor, și caracterisând și prin căderea sa sistemul politic nenorocit împotriva căruia a luptat până la cea din urmă resuflare. În locul „Tribunei“ se zice, va apăre în curând altă foie cu același program.

— **Esamenele la școlile confesionale gr. cat. din tractul protopopesc al Clujului se vor începe pe la mijlocul lui Mai și vor fi cu atât mai interesante, că va fi de față la tôte pe lângă protopopul tractului și d. Dr. Augustin Bunea, canonic metropolitan, ca comisar consistorial. Distinsul canonic va face și vizițiune canonică în parohii.**

— **Ceta de Români**, cari au plecat a treia zi de Paști la Roma, au făcut călătoria în pace. În Budapesta au stat o zi și au cercetat tot ce e de văzut, ba ștudenții sub conducerea unui profesor s'au înfătoșat și la d. ministru Wlassics, ceea ce s'a vestit prin foile unguerești, ca un suspect fapt politic și a făcut foarte rea impresiune pretutindena la Români . . . În calea lor Români nostri s'au oprit o zi în *Fiume* de unde au făcut o preumblare pe mare până la frumoasa *Abbazia*, acest colț de raiu pământesc. Acolo au petrecut un cés. În 24 Aprilie séra și-au continuat drumul pe mare, care a fost foarte turbată. Toți călătorii afară de doi — dñii Aug. Paul și B. Podobă — s'au bolnăvit. Din pricina furtunei au sosit la *Ancona* cu întârziere de câteva ore, și de aceea și la Roma au sosit numai Sâmbetă séra, în 25 Aprilie n. Despre călătoria acésta avem nădejde că vom pute da séma mai pe larg.

— **Adunarea învățătorilor români gr. cat. din tractul Indolului** se va ține la 10 Maiu n. în Poșaga de sus (Segagea). Pe lângă trebile obicinuite la ast-fel de adunări însemnă că prelegere practică va ține Vas. Cirebea, învățător în Segagea și vor diserta George Ștef, învăț. în Muntele-Băișorei și Ioan Rad, învăț. în Băișóra. — În aceeași zi se va face și sfințirea năuiei școle, iar sara la 6 ore se va da o petrecere cu joc. Prețul de intrare de pers. 1 cor., de fam. 2 cor. 40 fil. Venitul curat se va întrebuița spre a cumpăra cărți copiilor séraci.

— **Kisfaludy Árpád Béla**, profesor de teologie la universitatea din Budapesta, a reposit în 27 Aprilie n.

— **Frigul** din zilele trecute a pricinuit daune de totmări în tôte părțile, la noi și în alte țări. În *Francia* tôte recolta viilor a fost nimicită. În *Austria* așa frig mare a fost, încât 2 muncitori, cari mergeau la fabrică au înghețat și mai mulți au dispărut sub zăpadă. În *Italia* au trebuit să facă foc, ce nu s'a mai pomenit pe vremea asta.

— **Profesorul Emil Sabo**, dela gimnasiul din Blaj, a făcut în 28 April, cu laudă, esamenul de specialitate din istorie și geografie, la universitatea din Cluj.

— **Dumineca în 3 Maiu** un concert se va da în Cluj în școlă superiôră de fete. Vor concerta E. Lengyel de Bagota, un minunat băiat, și dșora Clotilda Oltean din Budapesta, amândoi Români.

— **„Revista Catolică“**, foia lunară a părintelui *Dr. Vasile Lucaciu*, care încetase a mai eși la lumină înainte cu 12 ani, după cum aflăm, v'a reinvia în curînd. Încă în luna Maiu v'a începe se ese de nou.

— **Pentru școlă din Măcișul ungueresc.** În numărul trecut am însemnat frumoșele daruri date pentru școlă cea nouă din *Măciș* lângă Cluj, din nenorocire însă s'a străcurat o greșală, că în loc de *Măcișul ungueresc* s'a pus *Huseu Măciș*, care e sat vecinăș cu acesta. Indreptând greșela rugăm pe totii cetitorii cu inimă bună și cu puțință să alege într'ajutorul acestei școle, care cu chin, cu vai s'a ridicat, mare și frumoasă și stă neisprăvită din pricina că sermanul popor nu mai pôte da cele vre-o 3—400 corone, câte se cer pentru podit, uși și ferestă. Primejdia e cu atât mai mare, că în sat e și școlă de stat, și mulți îndemnă poporul să-și părăsescă școlă, cu mari jertfe ridicată și să-și trecă copiii în școlă de stat, cea unguerescă. Nădejduim însă că se vor astringe și cele 3 sutute de corone și pe tómnă copilașii români din *Măcișul ungueresc* vor începe anul școlastic în școlă cea nouă. — Colecta s'a început. D. protopop Dr. E. Dăianu, cercetând în 26 Aprilie școlă a dat 5 corone pentru lipsele ei. Curatorul primar, nou ales, Nic. Chiorean, a făgăduit și el 10 corone. Trăiască urmașii pildei frumoșe!

— **Doftoriță de Român.** Sâmbetă, în 25 Aprilie, la școlă cea mai înaltă din Budapesta a fost recunoscută de „Doftor“ d-șora *Valeria Curtușiu*,

care a învățat tôte științele doftoricești, și un an de zile a făcut pracsă pe lângă un profesor de acolo în spitalele dela Clinică.

— **O nouă foie unguerească** va eși în Cluj la 1 Maiu, care se va numi „*Nemzeti Erő*“ (puterea națională). Redactorul ei vestește înainte că ținta foii va fi „renașterea *Terii Ardealului*“, și cere dela „publicul *Terii Ardealului*“ să spriginescă foia lui, care între altele vrea să lucre pentru „indreptarea trebilor naționalităților și a Secuilor.“ Vom vedé cum, dar' însemnă că redactorii folosesc vorba „*Țara Ardealului*“, pentru care dacă Românii ar folosio ar fi certați ori chiar osîndiți la temniță.

— **D-l Stefan Havași**, un fruntaș Român din Cluj, pe care Dumnezeu l'a dăruit cu frumoșă stare, a dat pe séma bisericei române din Chintău 3 iugere de pământ în preț de 600 corone. Fapta frumoșă vorbește de sine; noi dorim d-lui Havași încă mulți ani dela Dumnezeu, ca se plinescă încă multe fapte de acest fel.

— **Adunarea cea mare a „Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român“**, se va ține în est an la *Baia-mare* în 9 și 10 August. Cu prilejul acesta Românii fruntași din tôte părțile țerii se vor întâlni în vestitul oraș al *Băii-marî*, unde se vor ține sfaturi și serbări mari. La aceste serbări, cu cântări și jocuri românești, tinerimea română dela universitatea din Cluj va avé parte vrednică de ea. — La tēmpul séu *Révașul* va vesti pe larg despre adunarea dela *Baia-mare*.

— **Pentru biserica cea nouă din Cluj** au mai dat: Ioan Irimieș, teolog în Blaj, 1 cor. 25 fil., Dion. P. Decei, paroch în Orlat, 2 cor. 50 fil., Artemiu Codarcea, protopop în Turda, 1 cor. 48 fil., Teodor Harșan, preot în Chimitelnic (pe Câmpie) 1 cor. 50 fil. — Dumnezeu le rēsplătescă însutit și înmiit!

— **„Altarul“ reuniunea femeilor gr. cat. din Aghireș** înființată pentru înfrumșetarea bisericei și pentru lățirea și întărirea credinții și a bunelor moravuri, s'a ținut adunarea generală în 12 Prier. Presidenta, d-na Elena Mihalca n. Pop, a ținut o vorbire foarte frumoșă și plină de învățături despre chemarea femeii române. La adunare au luat parte tare mulți și sau adus multe hotăriri bune pentru ajungerea țintei reuniunei.

— **Dar de Paști.** *Maria Borza* casiera reuniunei „*Sta Ana*“ din Cluj-Mănăștur, a dăruit bisericei de acolo un stichar frumos, iar reuniunea a cumpărat haine pentru diacon.

Daruri bisericești. Ni-se scrie: *La biserica mănăstirii gr. cat. a Ploșcării* (Comitatul Hunedorei) în Dumineca a IV. a postului sfințelor Paști am binecuvântat o iconă foarte frumoșă, carea a dăruit-o mănăstirii Ploșcării Galeni soția lui Opișă Ioja, crișmar în Teleucul de sus. Muierea acésta evlavioasă a adus darul acesta pătrunsă fiind de mila și dragostea Domnului nostru Isus Christos arătată față de ea. În aceste ținuturi este o datină veche, însă de tot pécătôșă; acea anume, că tinerii nu numai că nu umblă la sânta biserică, dar' nici sfințele taine a mărturisirii, a pocăinții și a santei cuminecături nu le primesc. Prin luminarea poporului, prin cuvântări dese în *parohiile mele* — spre îndemnarea altora amintesc! — au început unii tineri a îndrepta datina acésta, ce este împotriva poruncilor lui Dumnezeu, ale santei biserice. Acești tineri se cunosc de pe acum dintre ceialafii prin portarea lor: nu umblă la crișme, nu sudue, ascultă de părinții lor, cinstesc sânta biserica, pre preoți și pre bētrâni. Muierea amințită prin darul ei de o parte a adus bunului Dumnezeu jertă de multămimă, er' de alta parte imi este intru ajutor intru a chema pre tineri la vieță bună și plăcută lui Dumnezeu, căci iconă dăruită arată pre Maria Magdalena căzînd la picioarele lui Isus. — Învețați iubitorii cetitorii din pilda acestei muieri bune! Înainte de a vă hotări să aduceți vr'un dar la sânta biserică, întrebați pre părințele vostru sufletesc cu tóta încrederea, că ôre ce dar să aduceți santei biserice? Ast-fel se va poté ajunge, ca preotul casa lui Dumnezeu, se-o potă împodobi după un plan bine chibzuit. Atunci nu vor fi biserici, cari se aibă de pildă 12 patrachiere frumoșe și se nu aibă iconă chramului bisericeii, precum stă lucrul și în biserica mănăstirii noastre a Ploșcării. Rog pre onorații cetitori, mai cu séma din ținuturile noastre, cari au gând să dăruescă biserica noastră cu ceva, să binevoescă a-ne aduce, ori trimite iconă: *schimbare la față*, care bētrânii o numesc *preobrajie*, a cărei serbătoare, și totodată nedea bisericii noastre cade în 6/19 August. Iconă aceea ar fi binecuvântată la aceea serbătoare cu slujba cuvinită. În privința darului vă rog a mă avisa adresându-vă la Ghelar, (unguresc: Gyalár).

Cornel Lengyel de Bagota, paroch.

Posta Redacțiunei.

Dlor Art. Codarcea, prot. Turda, *Dion P. Decei*, preot în Orlat și *Teodor Harșanu* preot în Chimitelnic: Percentele ce vi-s'ar fi cuvenit pentru colectarea mai multor abonamente, și de care ați binevoit a abziec, le-am transpus bisericeii celei noue din Cluj, ea dar din partea Domnului Vostre. Asemenea facem bucuroș, cu toți cei ce ne căștigă abonamente mai multe și abdic de percentele ce le-am promis.

Virgil. Se va publica „Imnul“. Cea de Paști a întârziat. „Ilusii“ le sunt ilusii gôle. Incolo caută să-ți umpli sufletul, ca să ne dai și nouă câte ceva, plin de adevăr și de frumșetă.

Agarbi Permiți acésta schimbare? Iți multumim, și până ți-om scrie mai pe larg, te salutăm cu bucurie!

Révașul

Gherla la librăria „Aurora“ A. Todoran.

se poté cumpăra cu câte **5 fil.** în următoarele locuri: **Cluj**, la administrația foii, Jókai-utcza 6; la trafica Böckel Mátyástér 29; la Flora Gyula, Széchenyi-tér 2; Vonica Dem., Széchenyi-tér 39 și la Csorba György, szénatér. **Alba-Iulia** la Weisz Bernát, „la loterie.“ **Blaj** la „Consum“ și la „Librăria Tipogr. Seminarului.“ **Huedin** la comerciantul „Căciulă & Comp.“

Moldovanu Basil
10. 12. 1903

Sz. 13285

1902. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sucs Iuon és neje végrehajtóknak Szucs Luka végrehajtást szenvedő elleni 8 kor. elvont haszonkövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést elrendelte a Kolozsvár városi kir. bíróság területén levő, Felek községben és határán fekvő és a feleki 316. sz. tjkvben A + 1—3. 5, 6, 8—20. rendsz. 782, 783, 940, 986, 987, 1294, 1429, 1557, 1558, 1772, 1880, 1947, 2250, 2716, 2721, 2816, 2821, 2867, 2920, 3349, 3881, 3897, 4096. hrszámu ingatlanból végrehajtást szenvedők B. 1 szerint megillető felerész jutalékra 634 kor. becsértékben mint ezenel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903. évi május hó 30-ik napján d. e. 10 órakor** Felek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Kolozsvárt, 1903. évi január hó 20-án.

Ádám

kir. tszéki albiró.

HANTZ GYÖRGY

Cluj (Kolozsvár) Minorita ut. Nr. 5.

Compactorul Universității u. r. de științe din Cluj recomandă P. T. public din loc și provinciă, funcționarilor de stat și privați, direcțiilor de școle, bibliotecii, institute de credit și de grădini fröbeliane.

COMPACTORIA

sa întemeiată în 1854, distinsă la expozițiunile regnicolare din 1885, 1890, 1892 și 1896.

Primește ori ce lucru de **compactorie** și-l **execută** **grabnic, punctuos, solid, artistic** și **pre lângă cele mai convenabile prețuri.**

Face în formele cele mai artistice lucruri de lux din broderii, anume: **ținătoare de lemnușe, țigări, orologe, hârtii de epistole, etagere etc.** — Imprimă adrese din cele mai bune și lusuose **litere de aur ori argint pre petele, stindarde, covora de pre amvon și altare.**

Orice comandă din provinciă o indeplinește punctuos și la timp fără de aș computa și cel mai mic onorar pentru ostenelele inpreunate cu spedarea. 14, (1—3)

In Librăria lui W. KRAFFT in Sibiu se află

Cărți mai noue:

- Adam I., Rătăcire, roman. 3.—
 „ Sybaris, roman. 3.—
 Alezandri V., Teatru (Bibl. p. toți) 2 nr. à —32
 Ardelean Ios. I., Buchetul meu, poesii 1.—
 Băilă Ioan, Joh. W. Goethe și Heine Heine —80.
 Bogdan L., Documente și Regeste privitoare la relațiile Terii Românesce cu Brașovul și Ungaria 6.—
 Bunea Dr., Episcopii P. P. Aron și D. Novacovicu seu Istoria Românilor Transilvaniei. 4:50.
 „ Vechile episcopii român. a Vadului, Geoagiului, Silvașului și Belgradului. 2.50.
 „ Episcopul Ioan Inocențiu Klein (1781—1751). 4.—
 Coșbuc G., Ziarul unui Pierde-Vară, versuri. 2.—
 Iorga N., Cuvinte adevărate. 2.50.
 „ Sate și preoți din Ardeal. 2.50.
 Leonescu și Dușescu, Peșea Curcanul, dramă resboinică în 4 acte. 2.—
 Moldovan V. E., Meteor, roman. 1.—
 Oniciu D., Românii în Dacia Traiană până la întemeierea principatelor. 1.—
 Onișor Dr., Legiuirea țerii noastre. 1.—
 Păcățian, Carte de aur, vol. II, leg. 11-60., broș. 10.—
 Poesii de Mihail Eminescu. Cu notiță biografică dela fratele poetului. 2.50.
 Popovici I., Conductor la învățarea limbei maghiare și române, conținând o mică gramatică, dicționar sistematic, conversațiuni și modele de scrisori — 70.
 Ranta-Buțicescu Vas., Novele. 1.60.
 Riria, Ultima rază din viața lui Eminescu, dialog dramatic în 5 scene. 1.50.
 „ Elvira, tragedie în 5 acte. 2.—
 Slavici, Din Bătrâni, narațiune istorică. 2.50.
 Vlăduță A. România pitorească. Ediț. II. 3.50.

Biblioteca scriitorilor români. V. Alexandri, Poesii 1 cor. 50. fil. P. Ispirescu, Legende seu Basmele Românilor 1.50. N. Filimon, Ciocoi vechi și noi 1.50. Gr. Alexandrescu, Poesii și prosă 1.25. M. Eminescu, Poesii postume 1.—. M. Eminescu, Literatura populară 1.50. Ion Creangă, Opere complete 1.50.

Biblioteca populară „Minerva“ à 15 filerți. 1—3. Istoria populară a Românilor. 4. Cântarea României. 5. Istoria populară a literaturii române. 6. Revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu. 7. Pierderea Basarabiei. 8. Istoria lui Vodă Guza. 9. Mihail Kogălniceanu. 10. Vasile Alexandri. 11. Stefan cel Mare. 12. Cum se ne crescem copii. 17. Păstrarea sănătății. 18. Ce se cetim. 19. 10 Mai. Revista istorică-națională. 20—21. Răsboiul Românilor pentru neatinare.

— Cărți populare — Biblioteca Tribunei —
 — Biblioteca pentru toți —
 după cataloge separate.

Prețurile se înțeleg în Corone. 2, 3—3

„ECONOMUL“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI

Centrală în Cluj (casa proprie)
 strada Vesselényi-Miklós-utca 26.

Filială în Gherla (Szamosújvár)
 strada Viz-utca.

Intemeiat la anul 1886.

Are Capital social in 2000 acțiuni K.	200,000.—.
„ Fonduri de rezervă	130,773.—.
„ Fonduri culturale și de binefacere „	8,900.—.
„ Depunerii spre fructificare	1.003,211.—.

Primesce depunerii spre fructificare dela privați cu 5% -te și dela corporațiunii culturale sau filantropice cu 5 1/2 % -te;

Escomptează cambii cu cel puțin două subscrieri;
 Dă imprumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară cu 7% și 8% -te;

Acordă imprumuturi de Cont-curent cu acoperire de hârtii de valoare notate la bursă cu 6% și 7% -te;
 Efectuesce tot felul de operațiuni de bancă.

Adresa: „ECONOMUL“ Kolozsvár.

Direcțiunea.

5, 5—50.

Farkas Ignác

magazin de păpuși în Cluj.
 (Vesselényi-Miklós-utca 24.)
 lângă „Economul.“

Filială
 în aceeași
 stradă nr. 11.

Păpuși pentru dame,
 domni și copii

de fasonul cel mai nou și mai fin.

Serviciu deosebit de prompt

în provinciă.

Prețuri moderate!

7, (3—3).

Mare magazin de tot felul de mobile

HERMANN GYULA

Cluj (Kolozsvár)

str. Veselényi Miklós nr. 24.
 (lângă „Economul“)

Lucru solid și bun! — Prețuri ieftine!

4, (3—3).